

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg er sådan set heller ikke ked af det, men der, hvor jeg synes ministeren nu giver en åbning, er ved at sige, at det godt kan være, der er nogle hjørner, hvor det af historiske årsager ser uhen-sigtsmæssigt ud, sådan som det lægger sig til rette. Så synes jeg, det er klogt at sige det, som jeg egentlig synes vi nogle gange siger til hinanden: Hvordan kan vi få mest mulig sundhed for de penge, der er til rådighed? Det kunne man jo også gøre ved denne her lejlighed og forholde sig åbent til det.

Jeg hører faktisk også, at der er en åbning i ministerens svar, ved at han siger, at det godt kunne være, der var nogle hjørner, hvor vi faktisk ikke får så meget sundhed for pengene, som vi kunne få, hvis de hjørner så lidt anderledes ud. Jeg synes da, det er glædeligt, at der er den åbning.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg giver ikke nogen ny åbning. Jeg fortæller sådan set om den måde, vi har administreret sundhedspolitikken på de senere år. Så siger jeg, at der kan være områder, hvor vi sådan set ønsker, at patienterne kommer til med en mindre grad af brugerbetaling eller uden anden brugerbetaling end den, der følger via skatten – intet er jo gratis – og jeg har givet nogle eksempler på det.

Jeg står ikke og lukker af for, at der over tid kan være andre områder, hvor vi siger: Her vil vi gerne gøre noget mere for nogle bestemte patientgrupper, f.eks. på tandplejeområdet. Men det er jo ikke det, diskussionen står om.

Diskussionen står om, hvorvidt man inden for rammerne af den økonomi, der er i sundhedsvæsenet, skal lave en anden profil på vores brugerbetaling. Ned med prisen på medicin, dvs. afgift for at gå til læge. Det er jo det socialdemokratiske standpunkt, som har været fremme i debatten. Der må jeg bare sige, at det ønsker vi ikke at deltage i, for det giver kun mening provenuneutralt at bringe afgiften ned et sted, hvis man har en parathed til at sætte den op andre steder. Den parathed har vi ikke.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det blev det sidste ord i denne omgang til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger, og vi starter på ordførerrækken. Den første ordfører er fru Birgitte Josefsen fra Venstre.

Birgitte Josefsen (V):

Siden 2001 er der satset kraftigt på sundhedsområdet, både hvad angår penge, hænder og nye behandlingsmetoder. Nogle af de satsninger, der er udført, begynder vi at se virkningen af, og andre er mere langsigtede. Sådan er det jo, når vi taler om sundhedsområdet. Det, vi sætter i gang i dag, ser vi ikke nødvendigvis virkningen af i morgen.

Det Radikale Venstre har fremsat et forslag, som vi nu er i gang med at behandle, og deri påpeger man, at der er en skævhed med hensyn til uddannelsesniveau og så det træk, der er på sundhedsområdet. Ligeledes påpeger Det Radikale Venstre, at der er ulighed i sundheden, når det handler om brugerbetaling på få områder, eksempelvis på tandbehandlingsområdet, og det samme gør sig gældende for frit valg-området.

VK-regeringen har siden sin tiltræden, som jeg har nævnt, optimeret på sundhedsområdet, og det er med fuld opbakning fra Venstres folketingsgruppe og har også været med fuld opbakning fra Dansk Folkeparti, hvilket vi takker for. Helt konkret er der afsat over 5,5 mia. kr. til styrkelse af sundhedsområdet, og der er indført frit valg, en ordning, som kommer alle borgere til gode.

Netop det, at der er fri og lige adgang, når det handler om sygdom og fokus på vores helbred, vægter vi i Venstre meget højt. Uanset om man er arbejdsmand eller konge i det her land, så skal der være lighed til stede, når man bliver syg. Frit valg-ordningen virker, amter og lægepraksis har fået besked om, at den enkelte borger skal informeres grundigt, så alle er klar over muligheden for, at de kan benytte det frie valg.

Så sent som i går fik jeg selv et brev fra Aalborg Sygehus vedrørende en banalitet, jeg skal ind og have ordnet. Jeg studerede brevet meget nøje, men som det jo skal gøres, er der påført en kontaktperson, et telefonnummer og en henvisning til patientkontoret, så man kan få stillet sine spørgsmål og også få en oplysning om, at man kan komme et andet sted hen og blive behandlet, hvis ikke tidspunktet det pågældende sted passer. Så ordningen virker.

Det skal være gratis at gå til lægen, gå til speciallægen, gå til vagtlægen, henvende sig på skadestuen, blive indlagt på sygehuset, uanset om det er et somatisk eller psykiatrisk sygehus, og den forebyggende indsats og behandling for alle mellem 0 og 18 år skal fortsat være gratis, når vi taler om tandplejeområdet.